

Ο ΠΟΛΥΖΩΗΣ ΠΕΘΑΝΕ

Ἐμέρα εἶναι χλωμή, βιάζεται νὰ βραδιάσει
χλωμή σὰν ἄρρωστο κορίτσι πὺ πεθαίνει
Πρὶν λίγο σφούγγισε τὸν ἴδρωτά της τᾶσπρο σύννεφο
Ἔστερα λιγοθύμησε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς δύσης.
Ἦλα βαφτήκανε μαβιά.
Πάνω ἀπ' τὶς καλαμιές περνᾷ ἡ ψαλμωδία τῆς νύχτας
Ἦλιος ἔλιωσε σὲ μικρὲς χρουσὲς σπίθες
(οἱ πολυέλαιοι τοῦ Γαλαξία ἀνάψανε)
Κάτω ἀπὸ ἕναν πάνινο οὐρανὸ
κείτεται ὁ Πολυζῶης μὲ παγωμένο αἷμα
Βασίλεψε ἤσυχα ἀπὸ βραδὶς—Καὶ τώρα
ὄλους μᾶς μαυροφόρεσεν ἡ νύχτα.
Τὸ μαχαῖρι τῆς λύπης του βούλιαξε στὴν καρδιά μας
κι' ἀποξεχαστήκαμε ἐκεῖ.
Τὸν ξενυχτίσαμε ἐκεῖ δίχως κερί,
κομπολογιάζοντας σιγὰ σιγὰ τὴ ζωὴ του.
Κεῖνος ἀφουγκραζότανε κίτρινος τὴ θάλασσα.
Τὸ πρωὶ τὸν ἀνεβάσαν στὸ κατάστρωμα
Καὶ πίσω του ἡ βαλίτσα του
Τὸ καῖκι κύλησε ἀργὰ πρὸς τὴν Ἀχερουσία
Νὰ μὴν κλάψει κανεὶς.
Βγάλτε μοναχὰ τὰ καπέλα σας.
Ἦ Πολυζῶης πέθανε στὸ ἄνθος τῆς τιμῆς του.
Ἦταν ἕνας σύντροφος λουσμένος στὴν πίστη.
Τώρα τὸ γέλιο του τὸ σφράγισε ὁ χάρος.
Βγάλτε τὰ καπέλα σας.
Ἦ Πολυζῶης ἔρχεται
ἐν «δόξῃ φοβερᾷ».
Ἦ ἄνθρωπος πέθανε
Ζήτω ὁ ἄνθρωπος!